

خلفا ناخواسته راه را برای اُمویان تا آن جا گشودند

شماره پرسش: ۲۲۶۹۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۷/۶/۲۱ ۰۶:۰۴:۱۳

متن پرسش

سلام علیکم: با عرض تسلیت و قبولی عزاداری سیدالشهدا علیه السلام سوالی از محضر استاد عزیز داشتم. آقای دکتر محسن حیدری در کتاب «حزب علوی و اموی» بیان می دارند: «خلیفه اول برای رسیدن به خلافت علاوه بر بخشیدن صدقه و زکات آن سال (ر.ش به ابن ابی الحدید. شرح نهج البلاغه. ج.۱، ص.۱۳۰ و تاریخ طبری، ج.۲، ص.۲۰۲) برای جلب رضایت به ابوسفیان که بزرگ قریش بود و خلیفه اول برای رسیدن به خلافت نیاز به حمایت قریش در مقابل انصار داشت. زد و بندهای خطرناکی در پشت پرده دور از چشم اغیار بین ابوسفیان و خلیفه اول در مورد دخالت دادن امویان در دستگاه حکومت خلفا صورت گرفته است!» آیا می توان بدون هیچ مدرک تاریخی و روایی این چنین ادعایی کرد؟! در حالی که از بزرگی ابوسفیان در آن زمان چیزی نمانده است و او در بزرگان اسلام جایی ندارد و از او به عنوان (طلقاً) یاد می شود. پس نیازی به باج برای سکوت او نیست! و آیا معنی این حرف چنین نیست که خلیفه اول در به روی کارآمدن امویان با اختیار و عمدا ارتباط مستقیم و نقش داشته است؟! نظر حضرتعالی را در این مورد بیان بفرمایید. التماس دعا.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: جریان اُموی به سرکردگی ابوسفیان چیزی نبوده که با اسلام آوردن آن چنان سطحی از بین برود و از آن جایی که خلفا در مقابل نظر عمومی که به علی «علیه السلام» داشتند پایگاهی در مردم برایشان نبود □ به خصوص در همان ابتدا که رسول خدا «صلوات الله علیه و آله» رحلت کرده بودند - مجبور بودند به نحوی از اُمویان کمک بگیرند. آری! خلفا ناخواسته راه را برای اُمویان تا آن جا گشودند که معاویه در شام به قدرتی رسید که حاکمیت علی «علیه السلام» را تحت الشعاع قرار داد و عملاً حاکم جهان اسلام شد. موفق باشید